

ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОНОМАСТИЧНОГО ПРОСТОРУ В РОМАНІ СОФІЇ АНДРУХОВИЧ «ФЕЛІКС АВСТРІЯ»

Громова Наталія Василівна,

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри української мови і літератури
Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка
ORCID ID: 0000-0002-2784-1016

Стаття присвячена дослідженню особливостей функціонування власних назв у зразках сучасної української прози. Вивчення власних назв як мовної універсалії є на тепер одним із ключових компонентів української лінгвістики. Оніми активно реагують на зміни в суспільному житті носіїв мови, відображають основні культурні, історичні, політичні, духовні процеси розвитку людства. Крім того, є носіями ознак певного історичного періоду, географічного ареалу тощо.

Онїмікон роману Софії Андрухович «Фелікс Австрія» зумовлений метою художньо зобразити колізії головних героїв на тлі життя міста Станіславова початку ХХ століття. У статті здійснено класифікацію та інтерпретацію основних груп онімів у художньому творі, визначено їх лінгвістичну й ідейно-естетичну роль у формуванні формозмістового рівня тексту. З'ясовано, що онімний простір досліджуваного твору відображає синтез західноєвропейської традиції та елементів української мовної системи. У ньому зосереджено найбільш поширені типи власних назв, які формують лінгвістичну картину тексту, зокрема, в аспекті відтворення мультинаціональності мови на західноукраїнських землях.

Ключові слова: власна назва, літературна ономастика, художній текст, сучасна українська проза.

Hromova Natalia. Functional-semantic features of the onomastic space in Sofia Andrukhovich's novel "Felix Austria"

The article is devoted to the study of the peculiarities of the functioning of proper names in samples of modern Ukrainian prose. The study of proper names as linguistic universals is currently one of the key components of Ukrainian linguistics. Onyms actively respond to changes in the social life of native speakers, reflect the main cultural, historical, political, and spiritual processes of human development. On the other hand, they are the carriers of the signs of a certain historical period, geographical area, etc.

The onymicon of Sofia Andrukhovich's novel "Felix Austria" is determined by the goal of artistically depicting the collisions of the main characters on the background, of life in the city of Stanislavov at the beginning of the 20th century. The article classifies and interprets the main groups of onyms in a work of art, defines their linguistic and ideological-aesthetic role in the formation of the form-content level of the text. It was found that the anonymous space of the work reflects the synthesis of the Western European tradition and elements of the Ukrainian language system. It focuses on the most common types of proper names that form the linguistic picture of the text, in particular in the aspect of reproduction of the multinationality of the language in the western Ukrainian lands.

Key words: proper name, literary onomastics, artistic text, modern Ukrainian prose.

Вступ. Дослідження власних назв у художній літературі є одним з найважливіших питань ономастики. Ономастична лексика окреслює просторові й часові межі твору і дає змогу відслідковувати загальні тенденції мовного розвитку. Сучасні зразки літератури демонструють розвиток мови творів в аспекті індивідуального стилю письменників, зокрема на рівні художніх модифікацій пропріальної лексики. Варіювання, синтез традиційних і новаторських мовних форм, комбінування власне українських та іншомовних лексичних одиниць, введення інноваційних прикладів словозмін або слововживання створюють широке поле наукових досліджень як для провідних мовознавців, так і для учнів закладів загальної середньої освіти.

Матеріали та методи. Із метою класифікації та інтерпретації власних назв у досліджуваному літературному творі, встановлення їх особливостей, характеристики як компонента сучасної української літературної мови було використано описовий метод.

Визначення функцій і ролі літературних онімів як мовного явища в системі художнього тексту, здійснення контекстуально-інтерпретаційного аналізу було реалізовано за допомогою функціонального методу.

Використання статистичного методу було зумовлено необхідністю виявлення закономірностей і частоти вжи-

вання окремих типів власних назв у художньому тексті, з'ясування залежності між кількістю онімів і їх роллю в текстотвірчій системі твору, впливом на вироблення індивідуального стилю автора на ономастичному рівні.

Актуальність дослідження зумовлена появою нових тенденцій у сучасній ономастичній науці, постійним оновленням онімного простору української літературної мови; увагою дослідників до особливостей функціонування власних назв у системі сучасних художніх творів, зокрема, запропонованих до вивчення в закладах загальної середньої освіти.

Специфіку літературної ономастики як науки про власне ім'я в художньому тексті досліджували представники різних українських ономастичних шкіл: Л. Белей, В. Калінкін, Ю. Карпенко, М. Мельник, В. Михайлов, Т. Немировська, М. Торчинський та інші. Об'єктом вивчення вчених була специфіка літературної ономастики, формування її термінологічної системи, типологія літературних онімів, роль власних назв у структурі художнього твору, аналіз онімного простору відповідного тексту тощо.

Проте, незважаючи на наявні ономастичні дослідження, актуальним залишається питання вивчення особливостей функціонування власних назв в україн-

ській прозі XXI століття у структурно-семантичному аспекті.

Результати. Одним із зразків якісної сучасної української прози XXI століття є роман Софії Андрухович «Фелікс Австрія». Твір запропонований до вивчення здобувачами освіти в 11 класі в межах додаткового (самостійного читання). Роман є прикладом поєднання галицьких діалектизмів з іншомовними одиницями, художньої реалізації власних назв як виразників епосу й мовного середовища історичного періоду.

Онімний простір роману «Фелікс Австрія» обумовлений його ідейно-тематичною метою художньо зобразити колізії головних героїв на тлі життя міста Станиславова початку XX століття. Усі власні назви відтворюють колорит Австрійської імперії на західній частині українських земель, у зв'язку із чим у творі реалізовані оніми мультикультурного характеру. Із метою достовірного й водночас художньо осмисленого зображення історичних деталей авторка опрацювала ряд документальних праць, присвячених опису Східної Галичини початку XX століття, серед яких і місцеві газети, журнали про «побут, одяг, їжу, звички, архітектуру, технічні новинки» [5]. Ураховуючи зазначене вище, можемо стверджувати, що онімікон художнього тексту наповнений як реальними історичними найменуваннями, так і фікціями. Загальна система власних назв твору є виразником мовної картини світу українців того історичного періоду й семантико-стилістичним маркером вироблення психологічних образів героїв твору.

Структурно роман містить більшість типів онімів, наявних в українській мові, що свідчить про їх стилістичну й текстотворчу роль у творі. Уведення авторкою такої кількості власних назв у літературний текст зумовлено метою конкретизувати й індивідуалізувати окремі явища, факти, особистості та сформувати в читача правильну рецепцію семантики номінованих одиниць. Найбільше в художньому мовленні тексту зафіксовано найменувань живих істот (переважно людей), географічних об'єктів, денотатів на позначення компонентів матеріальної і духовної сфер діяльності, назв людських колективів, організацій.

Найбільшою за структурно-семантичним планом у творі «Фелікс Австрія» є група власних особових назв, оскільки визначення роману як психологічного вимагає побудови широкої системи антропоніміки. Як зазначає Ю. Карпенко, «у майстра слова власні назви стають могутнім виразовим, характеристичним засобом, одержують високу прагматичну насагу. Письменник добирає імена своїм персонажам, уже обміркувавши їх характер та особливості, знаючи їх роль у розвитку сюжету» [4, с. 69]. Помічаємо, що в тексті переважає використання однойменних (*пане Яновичу, Маргошес і Ліберман, принцеса Гізела*) або двойменних (*Адель Ангер, Петро Сколик, Естер Функельштайн*) антропонімосистем, що зумовлено, на нашу думку, прагненням авторки відобразити паралельне функціонування і вплив на номінативний процес німецької, єврейської, польської та інших мов Австрійської імперії. Незважа-

ючи на наявність у тексті антропонімів українського походження, письменниця не використовує притаманну для української мови трійменну антропонімну систему, а вводить лише ім'я та прізвище.

Із метою відтворити мультинаціональність на території західноукраїнських земель на початку XX століття в роман уведено різні за етнічною ознакою антропоніми: українські (*Петро Сколик, Стефанія Чорненко, Іванка, Гриць Максимко, Йосиф Рідний, Осип, Григорій Заєць, Мушка*), єврейські (*Баал Шем Това, Юзеф Жалодка, пан Горовіц, Велвеле, Авігаїль, Фрума, Цофія Баумель, Мордохай-Лейба Баумель, Давид Моше, Фейл Крохмаль, Гельман Кон*), німецькі (*Естер Функельштайн, Ернест Торн, Гелена Фестенбургова, Ріхтер, Адлерсберг, Гаусвальд, Вайсгауз, Гофріхтер, Фестенберг, Фріц Енгландер, Ян Гофман, Гаубениток, Бібрінг, Лотрінгер, Еміль-Карл-Теодор Ангер, Отто, Юзеф Шнаппер*), польські (*Казимир Бембнович, Рауль Кочальський, Янович, Пйотр Гурський, Пишибиловський, Домінік Донікевич, Пиштульська*).

У романі літературні антропоніми з нейтральним забарвленням вживаються під час номінування власних особових назв офіційних осіб, представників поважних професій (докторів, адвокатів), науковців, митців, письменників, видатних діячів. Структурно такі літературні оніми складаються переважно з одного прізвища («*Рентгена*» [2, с. 2], «*Міцкевича*» [2, с. 3], «*доктори Воднецький та Ріхтер*» [2, с. 9]), рідше з імені та прізвища: («*Йосифа Потоцького*» [2, с. 18] «*Францішека Майєра*» [2, с. 15]). Емоційна експресивність притаманна власним іменам на позначення звичайних членів суспільства, які перебувають в оточенні головних героїв або кооперують із ними. Емоційність формується на основі використання авторкою зменшено-пестливих форм імен: *Фрумка, Стефія, Стефуня, Аделя, Адельця, «Віолі та Мані»* [2, с. 50], *Петрик, Франя* або навпаки згрубілих: *Стефка, Госька*, також скорочених форм: *Ава (Авігаїль)*.

Варто звернути увагу, що більшість антропонімів у романі вживаються з властивими для того періоду звертаннями «пане», «пані»: *пані Гелена Фестенбургова* [2, с. 3], *пане Яновичу* [2, с. 3], *пан Горовіц* [2, с. 7], «*пана Тюркеля*» [2, с. 18], «*панна Штекель*» [2, с. 17] або ж апелятивами, які вказують на сферу діяльності героя, його походження, титул: «*шевальє Ернеста Торна*» [2, с. 2], «*доктор Ангер*» [2, с. 4], «*Фабриканти Маргошес і Ліберман*» [2, с. 2], «*баварським Леопольдом*» [2, с. 11], «*купець Адлерсберг*», «*граф Потоцький*» [2, с. 12], «*принца Рудольфа*» [2, с. 16], «*хірурга Джеймса Брейда*» [2, с. 18], «*міс Сімона*» [2, с. 20], «*імператора Франца-Фердинанда*» [2, с. 25], «*майстра до рояля Едмунда Каппі*» [2, с. 29], «*підприємця Яна Коллера*» [2, с. 30], «*мудреця Баал Шем Това*» [2, с. 1], «*радника Ебенбергера*» [2, с. 44] тощо.

Окремим важливим компонентом антропонімної системи твору «Фелікс Австрія» є власні назви на позначення осіб релігійної сфери. Ураховуючи введення авторкою у твір представників різних конфесій із метою відображення мультикультуралізму, спостері-

гаємо відповідну антропонімну систему на позначення представників різних релігій. Варто зауважити, що структурно такі антропоніми складаються з імені особи й апелятива, що вказує на її титул. Серед імен християнської обрядовості виділяємо такі літературні антропоніми: «*отця Йосифа*» [2, с. 10], «*владики Андрея*», «*єпископа Шептицького*», «*обидва владика Юліани*» [2, с. 12], «*Його Екселенції доктора Юліана Пелеша... єпископові Пелешу*» [2, с. 16], «*єзуїт о. Микола Захерле*», «*парох о. Манугевич*» [2, с. 18] «*послушник Бенедикт*» [2, с. 1]; єврейської – «*Рабе Давид Моше*» [2, с. 1], «*благословеннями Лютера*» [2, с. 48], «*пастора Цеклера*» [2, с. 25]. Зазначені вище власні особові назви відтворюють антропонімний колорит місцевості та часу, відповідають ідейно-стилістичним вимогам тексту, урізноманітнюють його художнє мовлення, вказують на поширеність і актуальність відповідних імен серед представників релігійності.

Ураховуючи особливості роману «Фелікс Австрія» як літературного твору в контексті поєднання реальних фактів із художнім вимислом авторки, актуальним вважаємо дослідження антропонімів на позначення реально існуючих осіб і фіктованих. Виділяємо антропоніми на позначення митців: «*грав Моцарта, Глюка і Гуммеля, потім тільки уже вальси Шопена*», «*Рауля Кочальського*» [2, с. 1], «*Міцкевич, Соломія Крушельницька, Джузеппе Верді, Джоакіно Россіні, Філарет Колесса, Микола Лисенко*»; науковців, докторів: «*Рентген, Жана-Мартена Шарко й Амбруаза-Отюста Льебо*» [2, с. 18], «*Клод Бернар, Джеймс Брейд, Месмер* тощо»; історичних діячів: «*перським шахом Насерд-Діном*» [2, с. 1], «*Якуб Маргошес, Франц-Йосиф I, принцеса Гізела, баварським Леопольдом*» [2, с. 11], «*Андрей Шептицький, граф Потоцький, Франц-Фердинанд* тощо. Зафіксовані в художньому мовленні роману імена реальних осіб є важливим лінгвістичним компонентом зображення історичної епохи, технічних і наукових новин. Функціонування таких власних назв поряд з іменами героїв свідчить і про образотворчу роль антропонімів, зокрема в зображенні персонажів як інтелектуалів, ерудитів, які обізнані у сфері наукових відкриттів і видатних сучасних імен.

«Власні імена головних персонажів мають потужний семантичний потенціал виразально-зображального засобу» [9, с. 159]. Імена персонажів визначають їх роль і статус у романі. Ім'я *Аделя*, що з давньонімецької означає «(благородний) рід, родина, походження» [1], та німецьке прізвище *Ангер* реалізує характер, виховання й соціальний стан героїні. З іншого боку, ім'я служниці *Стефа* вказує на західноукраїнське коріння, простоту, оскільки в той час вищі рівні суспільства Австрійської імперії займали особи відповідного походження й середовища. Етимологічно це ім'я означає «вінок» [6], який є одним із сакральних символів української культури, що ще раз конкретизує національність героїні, її етноментальні риси, місце в системі інших характерів твору. Підтвердженням цього є і прізвище *Чорненко* з притаманним для української мови суфіксом *-ко*. Русиною за походженням у романі є чоловік *Аделі Петро Сколик*. Протиставлення різних за націо-

нальною ознакою імен і прізвищ героїв не лише художньо увиразнюють мову роману, але і є маркерами формування основних колізій твору.

Семантичного аналізу також потребує ім'я *Фелікс*, яке є не лише компонентом заголовка твору, але й особовою назвою ключової постаті роману. Феліксом назвали хлопчика, який втік від ілюзіоніста Ернеста Торна. Від латинської *Фелікс* означає «щасливий, благополучний, «везунчик» [8]. Ім'я, яке отримав герой не від народження, а у майстерні Петра, характеризує вдачу хлопчика скоріше після втечі з цирку.

Важливою частиною роману є історична реконструкція міста Станиславова та світу часів Австро-Угорщини. У зв'язку із цим онімний простір твору охоплює значну за кількістю групу топонімів різних видів. Варто звернути увагу, що більшість найменувань не вигадані, а документально зафіксовані. Крім того, вони позначають історично значущі географічні об'єкти, у зв'язку із чим можемо стверджувати, що використання їх авторкою в тексті зумовлене точністю, достовірністю, правдивістю зображення. Топоніми в романі «Фелікс Австрія» є важливим елементом художнього мовлення тексту, є компонентами мовної, композиційної та ідейної інформації.

Однією з найбільших груп топонімічних назв твору є ойконіми (орієнтовно 71 одиниця). Наявні в тексті астіоніми локально не прив'язані до меж української території, а охоплюють міста всього світу: *Бучач, Броди, Париж, Нойдорф, Дрогобич, Самбір, Бредтгайм, Коломия, Станиславів, Надвірна, Грац, Краків, Будапешт, Відень* тощо. Образотворчу роль має згадка в тексті давніх міст *Неаполя, Генуї, Помпеї, Палермо, Пеллегріно, Сиракуз, Катанії, Тоарміні, Мессіни, Каттаро, Венеції*, що підкреслює ерудованість, інтелектуальність, обізнаність героїв, зокрема Стефи та Фелікса, з історії та культури.

Групу комонімів становлять такі власні назви: *Озеряни, Микулинці, Чортків, Пасічна, Татарів, Микуличин, Ракишава, Мирополь, Ямна, Бахрївка, Криворівня, Тлумач, Маріамполь*. Використання ойконімів у романі зумовлено переважно детальним відтворенням географії згадуваних героями місць, історичних моментів, під час опису подій або новин, мандрівок, зокрема шевальє Торна, особистого досвіду персонажів.

Топонімічний простір твору «Фелікс Австрія» охоплює також і значно більші за розміром географічні об'єкти, що зумовлено необхідністю зображення особливостей епохи через систему власних назв частин світу. Групу літературних хоронімів у романі становлять: назви країн: *Австрійська монархія (Австрія, Австро-Угорська імперія, Австро-Угорщина), Англія, Франція (Французька імперія)* тощо; назви регіонів, областей, територій: *Південна Німеччина, Галичина, Сицилія, Далекий схід, Бушнелот, Лодомерія, Велике князівство Краківське, князівство Освенцим і Затор* та інші.

Систему топонімічних назв, зокрема природних об'єктів, утворюють також літературні ороніми: *гора Федір, Альпи*; літоніми: *Адріатичне узбережжя, Скар-*

боро (кораловий риф); дромоніми: *Тисменицька дорога*; інсулоніми: *Ява, Суматра, Гавайські острови*. Представлена в романі група гідронімів доповнює інформаційне тло твору про географічні об'єкти, формуючи його цілісний ономастикон і мовну картину: потамо-німи: *Донауканалу, Дунай, Бистриця (Бистриця-Солотвинська), Сян, Лейта, Ганг*; океаноніми: *Атлантичний океан*; пелагоніми: *затока Делатоа*; лімноніми: *ставок Ромашикана*.

Із метою відтворення на мовному рівні історичних декорацій міста Станиславова в романі «Фелікс Австрія» використано ряд топонімічних назв, що вказують на міські об'єкти, вулиці тощо. Ці поетоніми, увиразнюючи мовлення тексту, відображають реалії, буденність історичної епохи, особливості міської побудови, архітектурної культури. Найменування міських об'єктів вказують на особливості мовної практики носіїв періоду початку ХХ століття, особливості процесу номінації в лінгвістичному й культурному аспектах, стан поширеності серед топонімів автентичних, запозичених або іншомовних лексичних одиниць тощо.

Найбільшу групу урбанонімів у романі становлять назви вулиць, орієнтовно 24 одиниці: *Сопіжинська, Липова, Семирадзького, Гіллера, Собеського, Гославського, Бельведерська, Казимирівська* тощо; назва частини міста «*Середмістя*» [2, с. 17]. Більшість вулиць названо на честь визначних наукових, історичних, культурних діячів, письменників. Ураховуючи те, що роман був написаний на основі опрацьованих авторкою документальних матеріалів, можемо припустити, що ці найменування є реальними й побутували в часи існування міста Станиславова. Уведення в текст урбанонімів (*вулиця Вайхбурггасе, Рауеништайнгасе*) австрійського міста Відень відповідає топонімічному простору роману, меті відтворити єдність усіх зазначених у творі територій, мультикультуралізм на українських землях у складі імперії.

Інші урбаноніми пропонуємо об'єднати в групу назв внутрішньо міських об'єктів (пам'ятників, театрів тощо), які творять архітектурний і культурний фонд міста Станиславова: *костел Святої Анни, монастир отців василіан Воздвиження Чесного Хреста Господнього, Стара синагога, львівський «Колізей Торна», Міський театр ім. Монюшка, Академія мистецтв, Гофбург, школа імені Тадеуша Чацького, Palazzodella, жіноча школа імені Королеви Ядвіги, театр «Standard», Будинок старців і калік, сиротинець «Вифлеєм», ресторація «Крона», Єврейський театр, Дім кари, Вірменська церква, Будинок дирекції колій, шпиталь Сестер милосердя*.

Важливим компонентом топонімічних назв міста є найменування площ і ринків. Агороніми, представлені в романі «Фелікс Австрія», відображають повсякденний уклад життя місцевого населення, провідні види діяльності, уподобання. До того ж вони позначені впливом західноєвропейської традиції. Агороніми, репрезентовані в тексті: *площа Міцкевича, площа Ринок, Рибна площа, Тринітарська площа, площа Франциска*.

Невелику групу назв лісових ділянок, бору, кущових насаджень утворюють дрімоніми, представлені

в романі такими одиницями: *парк Ельжбети, парк Цісареві Єлизавети*, що довершують мовну картину міста й позначені лінгвокультурним компонентом.

Елементом відтворення історичних декорацій міста Станиславова та повсякденного культурного життя місцевих жителів у творі «Фелікс Австрія» є онімні одиниці на позначення назв товариств, організацій, об'єднань навчальних закладів. Літературні ергоніми деталізують, увиразнюють ономастичний простір роману, звертаючи увагу реципієнта на уподобання героїв, їх рівень інтелектуального й культурного розвитку, можливості, технічні, наукові новинки, якими вони цікавляться. Крім того, такі оніми вказують на особливості функціонування мовної форми лексичних одиниць серед носіїв, умови їх вживання, словозміни тощо. Ергонімами художнього тексту є: *Музичне товариство ім. Монюшка, місцевий «Сокол», «Зірка», Міщанське товариство, Товариство вивчення Тори, Паризька музична академія, «Боян» (музично-хорове товариство), німецька фірма «Bayer», Академія мистецтв, школа імені Тадеуша Чацького, кав'ярня «Габсбург», жіноча школа імені Королеви Ядвіги, Товариство руських пань, сиротинець «Вифлеєм», оркестр «Гармонія», крамниця новинок «Louvre», бюро подорожей «Австро-Американа», Віденська академія, корабельна компанія «A. Stephen & Sons».*

Важливим компонентом мови твору, ураховуючи характерну для західноукраїнських героїв релігійність, є літературні теоніми. Варто звернути увагу, що в романі синтезовано теонімічні назви християнського й іудейського вчень. Семантично такі оніми мають первинне значення, відтінок урочистості, піднесеності, символізму. Структурно складаються з одного і більше компонентів, які відповідають мовним засобам конфесійного стилю. Найпоширенішими літературними теонімами в тексті є такі зразки: *Ісус, Господь Саваот, Неосягнено Безмежний, Бог, Ісус Христос, Пречиста Богоматір, Найсвятіша Діва Марія, Господь Всемогутній, Діва Марія з Ісусиком, Бог Святий, Тройця, Пречиста Діва Марія, Божя Матір з Дітям на руках*. Наявні в творі й окремі приклади імен святих: *Йоанн Предтеча, свята Мундиція, Йосиф, Мойсей, Самуїл, Саул, Давид, Єлсей*.

Кількісно незначною, проте лінгвістично й текстуально важливою є група літературних зоонімів роману, що представлені такими одиницями: кінонім *пес Джок*, гіпонім *кінь Юра*. Незважаючи на складність дослідження походження зоонімів, можемо пояснити мотивованість зазначених кличок. Ім'я Джок – іншомовного походження. Вибір такої клички для собаки зумовлено, ймовірно, єврейським корінням господарки пані Зузанни Ференц. Натомість, кличка коня (власником був Осип) антропонімного характеру може вказувати на споконвічне поважне ставлення українців до своєї худоби, її значення й роль як члена родини.

Висновки. Отже, роман «Фелікс Австрія» містить багатоаспектний онімний простір. Власні назви, представлені в тексті, відповідають ідейно-художній меті, сюжетно-композиційному плану твору й формують

особливе художнє мовлення. Більшість типів онімів у романі наявні в українській мові. Доведено, що власним назвам властива різноманітність конотацій та асоціативних зв'язків. Поліфункціональність і багатоваріантність різних груп онімів створюють унікальну мовну картину роману, яка підкреслює жанрові особли-

вості тексту, образотворчі й текстотворчі компоненти. Різноваріантність ономастикону засвідчує багатство лексико-стилістичних можливостей онімів української мови в контексті художнього твору, здатних надати вагому інформацію для інтерпретації тексту, зокрема й таку, що іншими способами в тексті не виражена.

Література:

1. Адель. URL: <https://cutt.ly/zwK4de10> (дата звернення: 18.01.2024).
2. Андрухович С. *Фелікс Австрія*. Львів : Видавництво Старого Лева, 2019. 288 с.
3. Бучко Д., Ткачова Н. *Словник української ономастичної термінології*. Харків : Ранок-НТ, 2012. 256 с.
4. Карпенко Ю. *Літературна ономастика* : зб. статей. Одеса : Астропринт, 2008. 328 с.
5. Корнієнко Н. Софія Андрухович: Назву книжки «Фелікс Австрія» мені «підказав» батько. URL: <https://starylev.com.ua/news/sofiya-andruhovich-nazvu-knyzhky-feliks-avstriya-meni-pidkazav-batko> (дата звернення: 18.01.2024).
6. Стефанія. URL: <https://cutt.ly/BwK4vwbc> (дата звернення: 18.01.2024).
7. Торчинський М. Власні назви нематеріальних об'єктів: структура, диференційні ознаки, перспективи дослідження. *ІЗ ТНПУ. Сер: Мовознавство*, 2017. № 1 (27). С. 299–303.
8. Фелікс – значення і походження імені. URL: <https://yakzvaty.com.ua/feliks-znachennya-i-pohodzhennya-imeni/> (дата звернення: 18.01.2024).
9. Філінюк В. Власні назви роману «Фелікс Австрія» Софії Андрухович: лінгвостилістичний аналіз. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*, 2019. Вип. 50. С. 156–162.

References:

1. *Adele*. Retrieved from: <https://cutt.ly/RwK4aDrN> [in Ukrainian].
2. Andruhovich, S. (2019). *Felix Austria [Felix Austria]*. Lviv: Stary Lev Publishing House [in Ukrainian].
3. Buchko, D. & Tkachova, N. (2012) *Slovník ukraínskoi onomastýchnoi terminolóhii* [Dictionary of Ukrainian onomastic terminology]. Kharkiv: Ranok-NT [in Ukrainian].
4. Karpenko, Yu. (2008). *Literaturna onomastyka: zbirnyk statei [Literary onomastics: coll. articles]*. Odesa: Astroprint [in Ukrainian].
5. Kornienko, N. (2014). *Sofia Andruhovich: Nazvu knyzhky “Felix Austria” meni “pidkazav” batko* [Sofia Andruhovich: The name of the book “Felix Austria” was “suggested” to me by my father]. Retrieved from: <https://starylev.com.ua/news/sofiya-andruhovich-nazvu-knyzhky-feliks-avstriya-meni-pidkazav-batko> [in Ukrainian].
6. *Stefania*. Retrieved from: <https://cutt.ly/fwK4scqo> [in Ukrainian].
7. Torchynskyi, M. (2017). *Vlasni nazvy nematerialnykh ob'iektiv: struktura, dyferentsiini oznaky, perspektyvy doslidzhennia* [Proper names of intangible objects: structure, differential features, research perspectives]. *NZ TNPU. Ser: Movoznavstvo. [NZ TNPU. Ser: Linguistics]*, 1 (27), 299–303 [in Ukrainian].
8. *Felix – meaning and origin of the name*. Retrieved from: <https://yakzvaty.com.ua/feliks-znachennya-i-pohodzhennya-imeni/> [in Ukrainian].
9. Filiniuk, V. (2019). *Vlasni nazvy romanu “Felix Austria” Sofii Andruhovich: lnhvostylistychnyi analiz* [Proper titles of the novel “Felix Austria” by Sofia Andruhovich: linguistic stylistic analysis]. *Scientific works of Kamianets-Podilskyi National University named after Ivan Ohienko. Philological sciences [Naukovi pratsi Kam'ianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Filolohichni nauky]*, 50, 156–162 [in Ukrainian].